

[Justitsministeren]

Men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er ked af at måtte konstatere, at CD som det eneste parti i Folketinget ikke kan medvirke til gennemførelse af en lovgivning, der skal sikre ytrings- og informationsfriheden i vort samfund.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at jeg simpelt hen ikke forstår CD's begrundelse for at undlade at stemme til forslaget, for forhold vedrørende Danmarks Radios og TV 2's programvirksomhed berøres jo ikke af medieansvarslovens regler. Jeg synes, det er ærgerligt, at den klare tilfredshed, der blev tilkendegivet af CD's ordfører ved førstebehandlingen, nu ifølge betænkningen er afløst af en frygt – og oven i købet en frygt, som ikke har med dette forslag at gøre.

Efter førstebehandlingen af lovforslaget har jo navnlig spørgsmålet om det presseetiske system været genstand for drøftelse, og jeg synes, det er tilfredsstillende, at vi kan notere, at der er enighed om at sikre et lovgrundlag for de presseetiske regler.

SF har stillet et ændringsforslag til § 14, nemlig interviewsituationen, og til den strafferetlige hæftelsesregel i § 26. Efter § 14 i regeringens lovforslag er journalisten medansvarlig for viderebringelsen af udtalelser fra citerede navngivne personer. Ændringsforslaget til § 14, der er udformet i overensstemmelse med forslaget fra Medieansvarsudvalgets mindretal, som hr. Gert Petersen nævnte det, indebærer jo derimod et presseretligt eneansvar for den citerede navngivne person.

Som baggrund for ændringsforslaget henviser SF bl.a. til, at der for den, der ytrer sig i radio/fjernsyn eller i et navngivet læserbrev, som udgangspunkt vil gælde et eneansvar, og SF mener, at interviewsituationen bør ligestilles hermed, sådan at det som hovedregel kun vil være den, der udtaler sig, hvad enten det sker i de skrevne eller i de elektroniske medier, der kan gøres ansvarlig for udtalelsens indhold.

Efter min opfattelse adskiller interviewsituationen i den skrevne presse sig både fra læserbrevssituationen og den situation, hvor en person ytrer sig i radio eller tv. Efter gældende ret er selve fremsættelsen af strafbare ytringer kriminaliseret, og bestemmelsen i § 14 fører til, at den, der har fremsat en strafbar ytring, under visse betingelser herudover også kan drages presseretligt til ansvar for gengivelsen.

Forslaget indebærer, at den navngivne meddeler inddrages som et presseretligt ansvarssubjekt, som det hedder, og i givet fald som sådan ifalder medansvar for de udtalelser, som offentliggøres i pressen sammen med den angivne forfatter af den artikel, hvori udtalelserne er gengivet.

Lovforslagets § 14 har nærmest karakter af en præcisering af gældende praksis, hvorimod et forslag om et presseretligt eneansvar for den interviewede vil indebære en væsentlig fravigelse af det gældende presseretlige ansvarssystem, der har enten forfatteren eller redaktøren som hovedansvarlig, og det forekommer ikke rimeligt, at den pågældende ud over selve strafansvaret for fremsættelsen af retsstridige udtalelser tillige skal bære det fulde presseretlige strafansvar. Krænkelsen via et massemedium medfører jo, at det strafbare forhold ændres, og her kan også være tale om endog meget væsentlige ændringer. Derfor synes jeg ikke, der er rimelig grund til at fritage forfatteren eller redaktøren for det ansvar. Forfatteren, som bruger citatet i sin artikel, har både tid og anledning til at overveje citatets eventuelle retsstridige indhold, ligesom citatet jo kan få en anden værdi ved at blive taget ud af en større sammenhæng eller ved at blive placeret i en sammenhæng, som den interviewede måske ingen indflydelse har på.

Anderledes forholder det sig med forfatteren til det navngivne læserbrev. Her er det den pågældendes egen udformning, der bliver offentliggjort, ligesom læserbrevet står alene; det indgår ikke som en bestanddel af en af en anden udarbejdet artikel.

Hvad angår udtalelser i radio og fjernsyn, indeholder lovforslaget på grund af den særlige karakter, disse medier har, et udvidet ansvar for den, der udtaler sig. Den, der ytrer sig i radio eller fjernsyn, bærer som udgangspunkt et eneansvar for indholdet af sine udtalelser, medmindre der er lovet den pågældende anonymitet, og det ansvar foreslås yderligere udvidet ved direkte transmissioner af offentlige møder eller andre begivenheder, hvor mediet, dets redaktør eller ansatte ingen mulighed har for at forudse det begivenhedsforløb, der måtte være.

Forslaget til § 14 er således en kodificering af gældende praksis og indebærer ingen ændringer eller begrænsninger i den journalistiske frihed i forhold til i dag, og i øvrigt vil en journa-